

Publicerad 2012-07-02 08:48 av lodjuret/seglare

Texten inspirerades till genom viss kontakt i mejlen med en eller annan poet här inne. Du som känner dig träffad kan ta dig åt skuldran till där pilen från mitt avlossade armborst bör ha kunnat sätta sina som spår.

Det ofattbara håller mig fångslad likt förälskelsens hetta och intensitet

Jag svävar
i en flerdimensionell rymd.

Där finns de
jag inte förstår mig på
såväl som de
vilka inte tycker på mig sig förstå.

Så finnes där också de
vilka erkänner sin samhörighet
viss samhörighet eller absolut samhörighet.

Efter umgänge med endera sorten
känner jag mig upptagen
i deras universum.

Tycker mig ha
för några evighetslånga ögonblick
erhållit rätta sortens amnesti.

Bara för att högst upp
i denna förståelsens rymd
åter falla ned
utan vare sig fallskärm

eller möjlighet till inbromsning
av egen kraft och därför blir också
fallet tillbaka in i den egna verkligheten
så oerhört hård och tillplattande.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren lodjuret/seglare med Poeter.se id #4809 innehar upphovsrätten